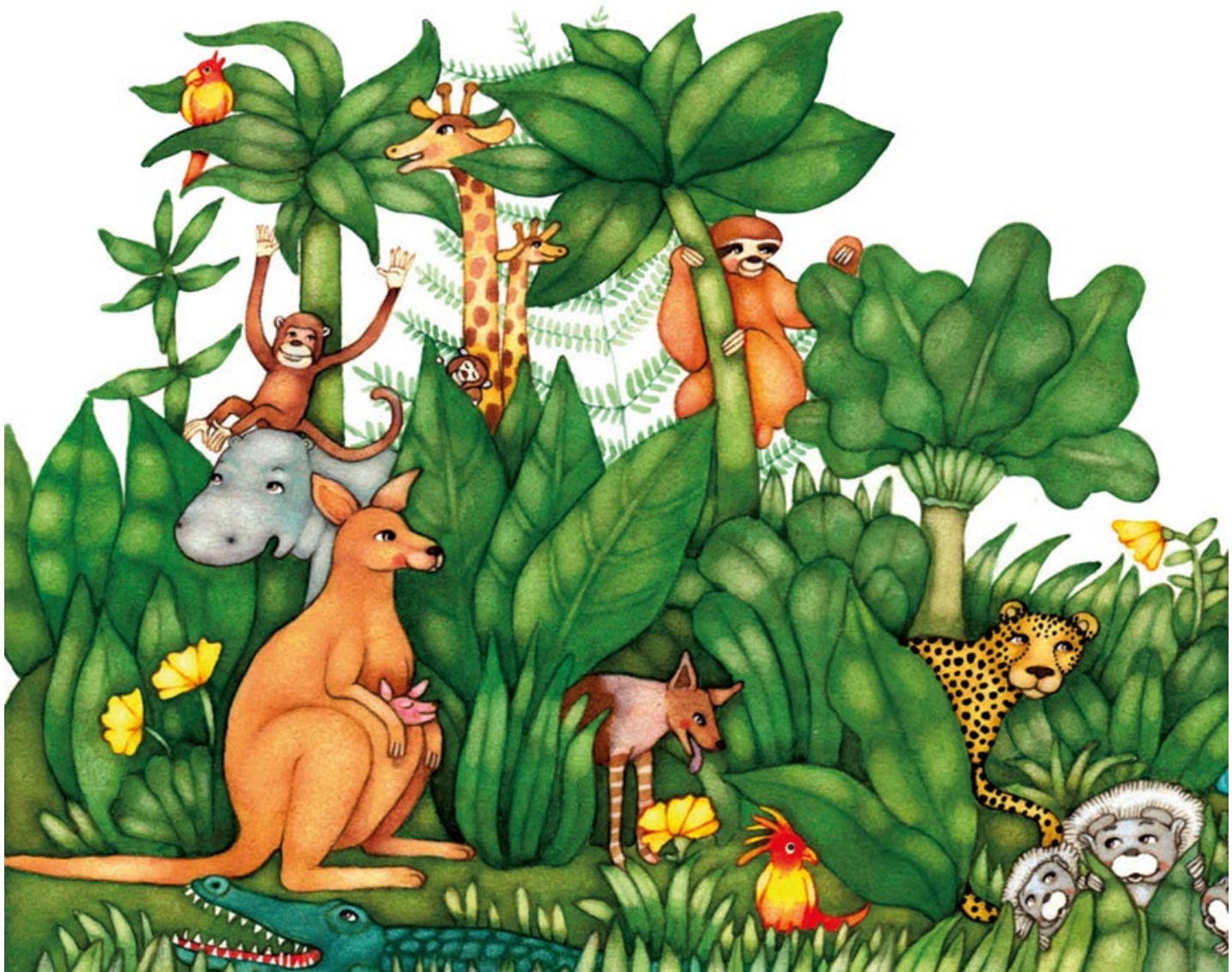

Martina Drijverová

Tamarín a pomeranč

Ilustrovala Magda Veverková Hrnčířová

Tamarín a pomeranč

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Martina Drijverová
Tamarín a pomeranč – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

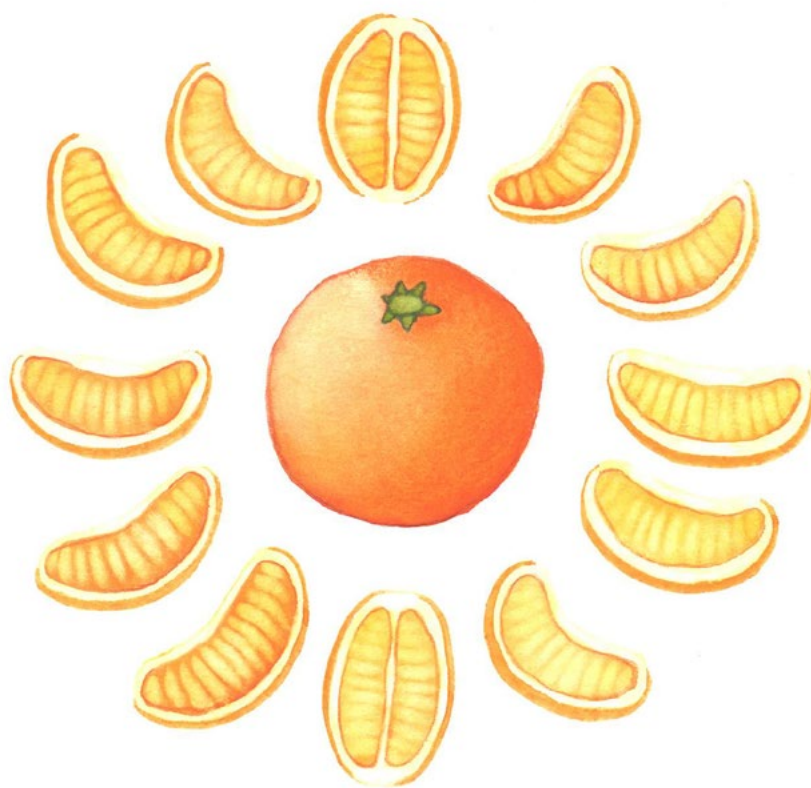
Martina Drijverová

Tamarín a pomeranč

Ilustrovala Magda Veverková-Hrnčířová

Obsah

	Tamarín a Gibon	6
	Tamarín a Kakadu	12
	Tamarín a Harpyje	16
	Tamarín a psi hyenoví	21
	Tamarín a medvědi brýloví	26
	Tamarín a klokani	30
	Tamarín a Gepard	35
	Tamarín a lachtani	40
	Tamarín a bobři	45
	Tamarín a varani	51
	Tamarín a Chřestýš	58
	Tamarín a Tučňák	63

Tenhle pomeranč má dvanáct dílků,
uvažoval Tamarín.

Právě tolik měsíců pobývám
v zoologické zahradě.
A v každém měsíci se něco zvláštního
přihodilo!

Tak ta malá drápkatá opička
začala vzpomínat...

První dílek pomeranče

čili Tamarín a Gibon

Nad zoologickou zahradou vyšel měsíc. Nahlédl do klecí, do boudiček a hnízd. Spokojeně kývl. Všude klid. Jenom tady v pavilonu opic se nespí. No, to se dalo čekat.

„Uááá! Uááá!“ zapištělo miminko.

Janinka! Už zase! pomyslel si opičák Tamarín. Opět se vzbudila. Možná že má hlad. To by bylo dobré, pak bych ji podal mamince a ta by ji nakrmila. Ale jestli chce jenom pochovat... Chtěla. Tamarín vstal, zvedl miminko a začal je houpat. Druhé dítě se naštěstí nevzbudilo. Po chvíli malá opička přestala naříkat a zavřela oči.

Jak dlouho už jsem se pořádně nevyspal! napadlo Tamarína. Jsem strašně unavený. Na nic jiného než na rodinu nemám čas. Kdy jsem byl naposled na procházce?

Na děti se samozřejmě těšil, i když věděl, že péče o ně bude jeho hlavní starostí.

U tamarínů tomu tak odjakživa je. Mámy dávají malým opičkám mléko, tátové lásku a ochranu.

Ve dne Tamarínovi nepřišlo zatěžko dvojčátka chovat, hladit a nosit v náručí nebo na zádech. Zpíval jim, broukal, povídal pohádky. Ke krmení je předával matce, ovšem jinak byla pořád s ním. Vítek s Janinkou se smáli a žvatlali. Bylo to hezké, bylo to veselé. Ovšem za tmy... Syn spal jako dřevo, ale holčička! Každou chvíli se vzbudí a chce pohladit, pomazlit. Možná se v noci bojí, ale čeho?

